

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 16C/316/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115217380
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Hanzlíková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2016:2115217380.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Janou Hanzlíkovou v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, zast. Bobák, Bollová a spol. s. r.o., advokátska kancelária, Dr. VI. Clementisa 10, 821 02 Bratislava, proti žalovanej: Z. o zaplatenie sumy 279,54 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

1. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 26,54 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 26,54 eur od 24. 01. 2014 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
2. Súd návrh vo zvyšnej časti z a m i e t a .
3. Súd žalovanej náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa návrhom zo dňa 09. 06. 2015, doručeným tunajšiemu súdu dňa 07. 07. 2015, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 279,54 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 279,54 eur od 24. 01. 2014 do zaplatenia a náhradu trov konania.

Žalobca svoj návrh odôvodnil tým, že v zmysle Zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. A7132802 vypožičal žalovanej SIM kartu, ktorá jej umožňuje využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom, pričom SIM karte bolo priradené účastnícke telefónne číslo XXXX XXX XXX. Žalobca sa tiež domáha voči žalovanej náhrady škody vo výške 253 eur, ktorá mu vznikla za odpredaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie Sony Xperia L. Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou, ktorú spôsobila žalovaná žalobcovi tým, že získala mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom Dodatku sa zaviazala používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušila svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Žalovaná riadne a včas nezaplatila cenu poskytnutých služieb vo výške 198,30 eur vyfakturovaných v období od 2013/09 - 2013/10. Žalobca pokusom o pokonávku zo dňa 09. 01. 2014 oznámil žalovanej sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie, vyzval ju na ich úhradu v dodatočnej lehote. Žalovaná uhradila časť pohľadávky vo výške 11,76 eur a 160 eur, ktorú si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Žalobca si uplatňuje úrok z omeškania z celkovej dlžnej sumy, a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t. j. od 24. 01. 2014.

Žalovanej bol návrh s prílohami a výzvou, aby sa k nemu vyjadrila, doručený dňa 20. 02. 2016. Žalovaná v podaní doručenom súdu dňa 23. 02. 2016 uviedla, že žiada o splátkový kalendár, nakoľko žije sama s dieťaťom a je nezamestnaná.

Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, pretože sa jedná o drobný spor, pričom vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom zo dňa 09. 06. 2015, Zmluvou o poskytovaní verejných služieb č. A7132802 zo dňa 14. 08. 2013, Dodatkom k Zmluve o poskytovaní verejných služieb - č. zmluvy A7132802 zo dňa 14. 08. 2013, Pokusom o pokonávku zo dňa 09. 01. 2014, faktúrami, Všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej mobilnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s. (ďalej len „všeobecné podmienky“), ako aj s ostatným obsahom spisu. Rozsudok bol verejne vyhlásený bez nariadenia pojednávania v zmysle § 156 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu v zákonnej lehote, účastníci konania ani ich zástupcovia na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomní.

Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav.

Žalobca a žalovaná dňa 14. 08. 2013 uzavreli Zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. A7132802, v zmysle ktorej bola žalovanej poskytnutá SIM karta s telefónnym číslom XXXX XXX XXX a účastnícky program Panter 40 eur, dňa 14. 08. 2013 uzavreli Dodatok k Zmluve o poskytovaní verejných služieb č. A7132802, v zmysle ktorého si žalovaná aktivovala účastnícky program Panter 40 eur a odkúpila mobilný telefón značky Sony Xperia L za kúpnu cenu 11 eur a zároveň sa zaviazala po dobu 24 mesiacov zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom. Pokusom o pokonávku zo dňa 09. 01. 2014 vyzval žalobca žalovanú na zaplatenie pohľadávky vo výške 508,53 eur najneskôr do 23. 01. 2014.

V konaní si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie ceny za poskytnuté elektronické komunikačné služby vyúčtované faktúrou č. 2208893825 splatnou dňa 22. 09. 2013 na sumu 194,32 eur, faktúrou č. 2212481785 splatnou dňa 22. 10. 2013 na sumu 3,98 eur.

Okrem súm vyúčtovaných uvedenými faktúrami žalobca žiadal aj zaplatenie náhrady škody v sume 253 eur ako rozdielu medzi predajnou cenou mobilného telefónu vo výške 275 eur a jeho akciovou cenou 11 eur, pričom dôvodom uplatneného nároku na náhradu škody malo byť porušenie povinnosti žalovanej zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom počas dohodnutej doby viazanosti a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 43 ods. 12 písm. b) zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov účastník je povinný platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa / neprijateľná podmienka/. To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Z vykonaného dokazovania vyvodil súd ten právny záver, že návrh je dôvodný len z časti. Účastníci konania platne uzavreli zmluvu o poskytovaní verejných služieb (ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú všeobecné podmienky), ktorá má charakter spotrebiteľskej zmluvy a z ktorej žalobcovi vyplývala povinnosť poskytovať žalovanej elektronické komunikačné služby, ktorú si v rozhodnom období splnil, pričom žalovaná si svoju povinnosť vyplývajúcu z článku 6 bod 6.2 písm. b) všeobecných podmienok, a síce platiť cenu za poskytnuté služby podľa zmluvy a podľa cenníka, ako i cenu za iné služby až na základe predloženia faktúry v súlade s ustanovením článku 11 bod 11. 8 všeobecných podmienok, nespĺnila v lehote splatnosti. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam považoval súd nárok žalobcu na zaplatenie ceny za poskytnuté elektronické komunikačné služby vyúčtované vyššie uvedenými faktúrami v sume 26, 54 eur za dôvodný. (Nakoľko žalovaná po zaslaní pokusu o pokonávku uhradila sumu 171,76 eur).

Pokiaľ žalovaná udáva, že dlh je ochotná splácať, toto rozhodnutie nebráni dohode účastníkov konania o splátkach.

Pokiaľ ide zvyšnú časť istiny, ktorou je žalobcom uplatňovaný nárok na náhradu škody v celkovej výške 253 eur vyčíslený ako rozdiel ceny poskytnutého mobilného telefónu a jeho akciovej ceny, tento nárok súd považoval za nedôvodný, a preto v tejto časti návrh zamietol.

Žalobca sa náhrady škody domáha z dôvodu porušenia povinnosti žalovanej zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním počas doby viazanosti a riadne a včas uhrádzať svoje splatné záväzky, pričom takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Súdu je z jeho rozhodovacej činnosti známe, že žalobca potom ako sú mu zamietané návrhy, v ktorých sa domáha zaplatenia zmluvnej pokuty, z dôvodu, že predmetné ustanovenie o dojednanej zmluvnej pokute bolo pre jeho neprijateľnosť vyhlásené za neprípustné (rozhodnutie KS v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011) a je tu daná podľa § 53a Občianskeho zákonníka povinnosť žalobcu zdržať sa ďalšieho uplatňovania nárokov na zaplatenie týchto zmluvných pokút, už nepožaduje zaplatenie zmluvnej pokuty, ale domáha sa náhrady škody vo výške rozdielu medzi predajnou cenou odpredaných zariadení a ich akciovou

cenou. Žalobca poukazuje, že v zmysle dodatkov k zmluvám o poskytovaní verejných služieb podľa ktorého účastník vyhlasuje, že si je vedomý, že MT je mu predávaný za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.2 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou MT a v zmysle tohto Dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny, len z toho dôvodu, že sa účastník zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení tohto Dodatku po dobu dohodnutú v tomto Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku (konkrétne záväzkov uvedených v článku 2 v bode 2.2, 2.3 alebo 2.4) vzhľadom na výšku zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT, ako aj prípadný obsah Prílohy č. 1 Dodatku, by spôsobilo, že Podniku vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT).

Vychádzajúc z Dodatku k Zmluve poskytovaní verejných služieb, z ktorej jednoznačne vyplýva, že účastníci zmluvného vzťahu sa dohodli na kúpnej cene mobilného telefónu vo výške 11 eur. Podľa ustanovenia § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti je protiprávny úkon, spôsobenie škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a zavinenie, pričom pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnuté kumulatívne splnenie všetkých vyššie uvedených predpokladov. V konaní žalobca nepreukázal už splnenie prvého predpokladu, a to protiprávneho úkonu, nakoľko nepreukázal, že žalovaná v zmluvnom vzťahu nezotrvala po dobu 24 mesiacov. Spôsob ukončenia Zmluvy o poskytovaní verejných služieb je uvedený v Článku 4 (Doba platnosti a ukončenie Zmluvy) všeobecných podmienok, ktoré sú súčasťou zmlúv. V konaní žalobca nepreukázal, že by došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu medzi účastníkmi konania jedným zo spôsobov uvedených v citovanom článku všeobecných podmienok. Keďže platné ukončenie zmluvy zo strany žalovanej žalobcom preukázané nebolo, a teda žalovaná splnila svoj záväzok zotrvania v zmluvnom vzťahu 24 mesiacov, nie je daný predpoklad protiprávneho úkonu.

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa uhrádza skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Škodou sa rozumie ujma v majetkovej sfére poškodeného, ktorá je objektívne vyjadriteľná peniazmi, a je teda napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii (R 55/1971). Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetku poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu (R 55/1971). To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmou spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí.

Žalobca dôvodil, že mu vznikla škoda ako rozdiel medzi trhovou cenou zariadenia a jeho akciovou cenou, súd má však za to, že ku vzniku škody nedošlo. Nemožno totiž za škodu považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky žalobcu tento predáva zariadenia za nižšiu ako skutočnú cenu. Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou tak nie je následkom tvrdeného, ale nepreukázaného protiprávneho úkonu žalovanej, ale výsledkom ich zmluvného konsenzu. Žalobca umožnil žalovanej na základe dodatkov k zmluvám kúpu telekomunikačného zariadenia za ním určenú znižujúcu kúpnu cenu v rámci jeho marketingovej a obchodnej stratégie na trhu mobilných operátorov, keď je nepochybné, že k takémuto kroku, resp. k predaju za takýchto podmienok nebol nijako donucovaný, bolo to jeho dobrovoľné rozhodnutie podľa názoru súdu zamerané výhradne na účel získania klientov, pričom tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany žalobcu reparovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nespĺnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu so žalovanou vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku žalobcu tak nedošlo, pretože tento za predané zariadenia obdržal dojednanú kúpnu cenu. S vyššie uvedeným záverom je spojené zároveň aj nespĺnenie ďalšieho predpokladu pre vznik škody, ktorým je kauzálny nexus, pretože aj v prípade preukázania zavineného nezaplatenia ceny za poskytnuté služby a nezotrvania žalovanej v zmluvnom vzťahu po dobu viazanosti, dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku žalobcu by nebol tento protiprávny úkon, ale uzavretie kúpnej zmluvy s žalovanou s obdržaním dojednanej kúpnej ceny. Akými očakávaniami bola vôľa žalobcu pri uzatváraní dodatkov k zmluve o pripojení riadená a ovplyvnená, teda, že poskytol žalovanej zľavu z kúpnej ceny telekomunikačného zariadenia/mobilného telefónu, nemá na vyššie uvedený záver žiadny vplyv, ani s ním právne nesúvisí. Zmenšenie majetku žalobcu o hodnotu zľavy z kúpnej ceny telekomunikačného zariadenia/mobilného telefónu, ktorú zľavu si pri uzatvorení dodatkov so žalovanou dojednal, nie je následkom porušenia povinnosti žalovanej platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby.

Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobcovi právo na náhradu škody spolu s príslušným úrokom z omeškania nepriznal a v tejto časti návrh zamietol.

Pokiaľ ide o úrok z omeškania, žalobca pokusom o pokonávku zo dňa 09. 01. 2014 vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej ceny za poskytnuté elektronické komunikačné služby v lehote do 23. 01. 2014, čím poskytol žalovanej dlhšiu lehotu splatnosti, ako bola uvedená vo vyššie uvedených faktúrach. Žalovaná sa tak preukázateľne ocitla s plnením ceny za elektronické komunikačné služby v sume 26,54 eur v omeškaní dňa 24. 01. 2014, preto vznikol žalobcovi nárok požadovať od žalovanej popri plnení istiny vo výške 26,54 eur i úrok z omeškania, nakoľko ide o omeškanie s plnením peňažného dluhu. Výška úroku z omeškania podľa citovaného ustanovenia nariadenia vlády SR je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania. Žalobcovi tak súd priznal voči žalovanej právo na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,25 % (5 + 0,25%) ročne zo sumy 26,54 eur od 24. 01. 2014 do zaplatenia, nakoľko základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky ku dňu 24. 01. 2014 bola 0,25 %.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov súd považoval nárok žalobcu za odôvodnený len v časti o zaplatenie sumy 26,54 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 26,54 eur od 24. 01. 2014 do zaplatenia a žalobu v prevyšujúcej časti ako nedôvodnú zamietol.

Podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, sú náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Žalobca bol úspešný v časti konania o zaplatenie sumy 26,54 eur s príslušenstvom a v časti konania o zaplatenie sumy 253 eur s príslušenstvom bol neúspešný. Potom podľa výsledku konania ako celku bol hrubý úspech žalobcu v rozsahu 9,49 % a hrubý úspech žalovanej v rozsahu 90,51 % a tým je daný prevažný čistý úspech žalovanej v rozsahu 81,02 %, čo v konečnom dôsledku znamená právo žalovanej na náhradu účelne vynaložených trov celého konania práve takýmto percentom. Nakoľko si však v konaní úspešnejšia žalovaná právo na náhradu trov konania neuplatnila a ani jej v konaní žiadne trovy nevznikli, súd jej právo na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podľa § 42 ods. 3 O. s. p. uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Podľa § 209 O. s. p. súd prvého stupňa vyzve toho, kto podal odvolanie neobsahujúce náležitosti podľa § 205, aby chýbajúce náležitosti doplnil podľa § 218 ods. 1 písm. d/ O. s. p. (odmietnutie odvolania). Ak aj napriek výzve súdu odvolanie nedoplní alebo ide o oneskorené odvolanie alebo podané tým, kto naň nie je oprávnený, predloží súd prvého stupňa odvolaciemu súdu. V takom prípade bude rovnako odvolanie odmietnuté.